

Vår referens

Miljöavdelningen
Gunilla Davidsson Lundh
040/044- 25 20 54

Enligt Sändlista

Fastställelse av skötselplan för naturreservatet Kronovalls Store vång i Tomelilla kommun

Länsstyrelsen har utarbetat förslag till skötselplan för naturreservatet Kronovalls Store vång i Tomelilla kommun. Naturreservatet beslutades den 29 april 2010.

Förslaget har remissbehandlats samtidigt med förslaget till bildande av naturreservatet.

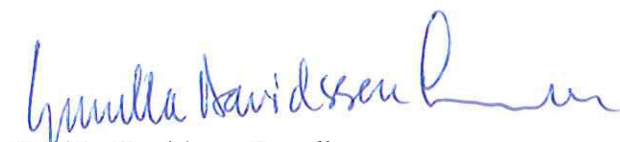
LÄNSSTYRELSENS BESLUT

Med stöd av 3 § förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken mm fastställer Länsstyrelsen skötselplanen 2010-04-29 för naturreservatet Kronovalls Store vång (bilaga 1) att gälla tills vidare.

Detta beslut kan överklagas hos regeringen, miljödepartementet, se bilaga 2.

I den slutliga handläggningen av detta ärende har deltagit naturvårdsdirektör Per-Magnus Åhrén och Gunilla Davidsson Lundh, föredragande.

Per-Magnus Åhrén

Gunilla Davidsson Lundh

Bilagor

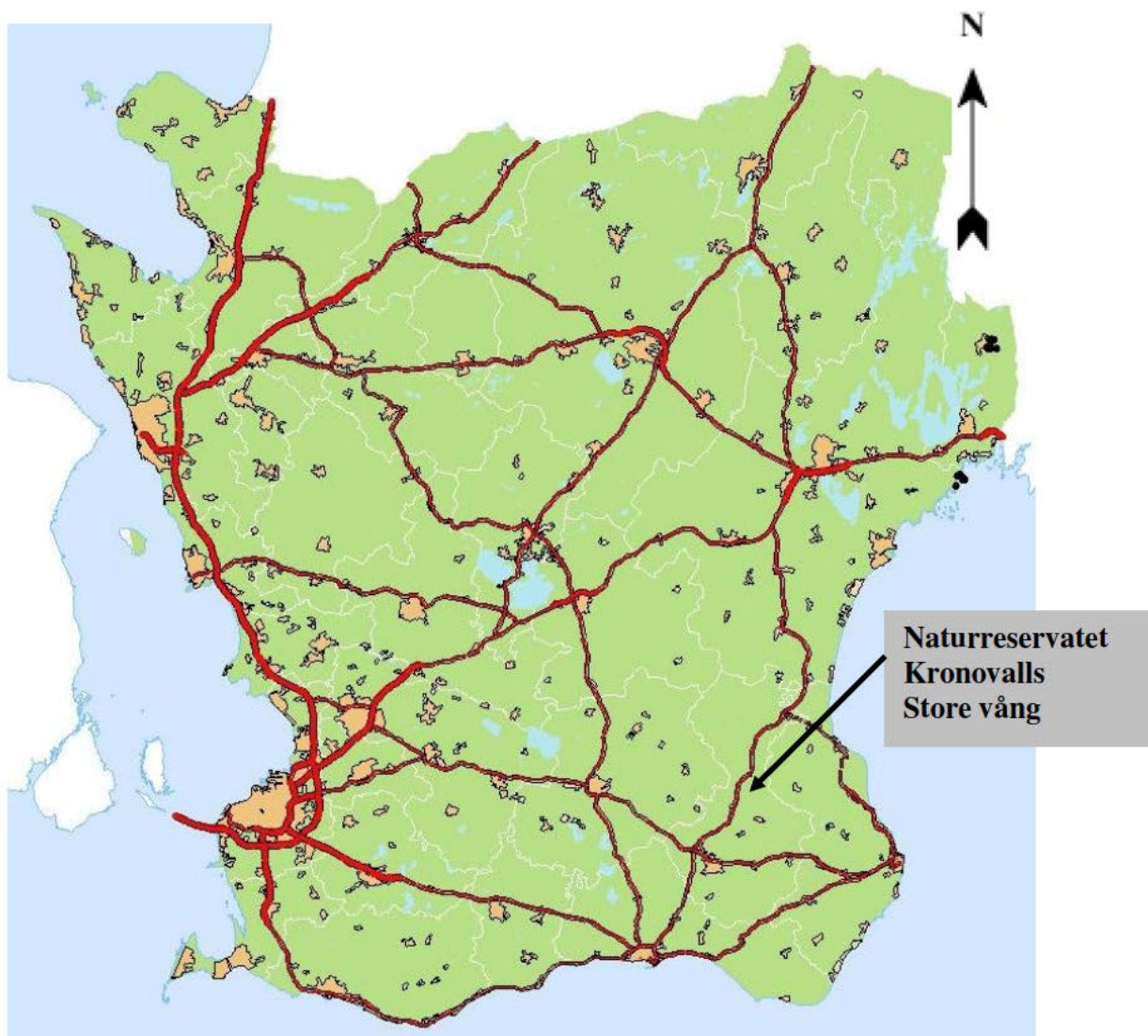
1. Skötselplan för naturreservatet Kronovalls Store vång, 2010-04-29
2. Hur man överklagar

Skötselplan för naturreservatet Kronovalls Store vång

i Tomelilla kommun, Skåne län

Miljöavdelningen
Naturskyddsenheten

Kartan anger läget för naturreservatet Kronovalls Store vång. © Bakgrundskartor Lantmäteriet, dnr. 106-2004/188

Diarienummer: 511-5871-10

Datum: 2010-04-29

Titel: Skötselplan för naturreservatet Kronovalls Store vång, i Tomelilla kommun, Skåne län

Utgiven av: Länsstyrelsen i Skåne län

Planförfattare: Gunilla Davidsson Lundh

Beställningsadress: Länsstyrelsen i Skåne län
Miljöavdelningen
205 15 Malmö
Tfn: 040-25 20 00
skane@lansstyrelsen.se

www.lansstyrelsen.se/skane

Copyright:: Innehållet i detta dokument får gärna citeras eller refereras med uppgivande av källa

Omslagsbild: Kronovalls Store vång, foto: Gunilla Davidsson Lundh

Upplaga: 60 exemplar

Tryck: Länsstyrelsen i Skåne län, Malmö 2010

Foto: Gunilla Davidsson Lundh

Innehållsförteckning

1 SYFTET MED RESERVATET	4
2. BESKRIVNING AV OMRÅDET	5
2.1 ADMINISTRATIVA DATA	5
2.2 HISTORISK OCH NUVARANDE MARKANVÄNDNING	6
2.3 ÖVERSIKTIG BESKRIVNING AV OMRÅDETS BEVARANDEVÄRDEN	9
2.3.1 Biologi	9
2.3.2 Geografi och geologi	10
2.3.3 Kulturmiljö	10
2.3.4 Allmänhet och friluftsliv	11
2.3.5 Inventeringar, underlagsmaterial m.m.	11
3. ÖVERSIKT AV PLANERAD MARKANVÄNDNING OCH SKÖTSEL	11
3.1 ÖVERGRIPANDE BESKRIVNING AV MÅL OCH SKÖTSELÅTGÄRDER	11
3.2 PLANERINGSOMRÅDEN	13
4. MÅL OCH SKÖTSELÅTGÄRDER FÖR PLANERINGSOMRÅDEN	14
4.1 PLANERINGSOMRÅDE S - SKOG MED NATURVÅRDSINRIKTAD SKÖTSEL	14
4.2 PLANERINGSOMRÅDE B – BETESMARK MED NATURVÅRDSINRIKTAD SKÖTSEL	17
5. FRILUFTSLIV OCH TURISM	20
5.1 RESTRIKTIONER	20
5.2 INFORMATION	20
5.3 TILLGÄNGLIGHET, PARKERINGAR	20
5.4 UTMÄRKNING AV NATURRESERVATETS GRÄNS	21
5.5 RENHÅLLNING OCH SANITÄRA ANORDNINGAR	21
6. JAKT	21
7. TILLSYN	21
8. DOKUMENTATION OCH UPPFÖLJNING	21
8.1 UPPFÖLJNING AV BEVARANDEMÅL OCH SKÖTSELÅTGÄRDER	21
8.3 UPPFÖLJNING AV KOSTNADER	22
9. REVIDERING AV SKÖTSELPLANEN	22
10. FINANSIERING AV FÖRVALTNINGEN	23
11. RÖDLISTADE ARTER	24
12. KÄLLOR	25
12.1 LITTERATUR	25
12.3 KARTOR	25
12.3 DATABASER OCH WEB-ADRESSER	25

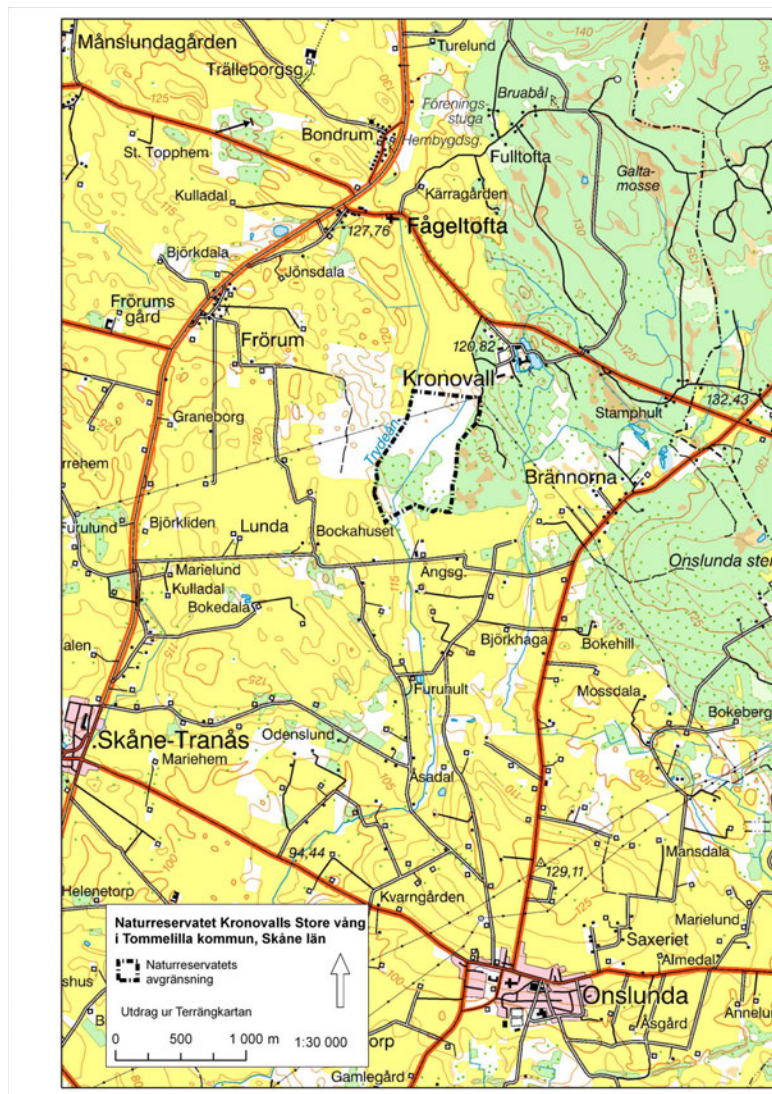
BILAGOR

1. Områdeskarta (Fastighetskartan), skala 1:10 000
2. Delområdeskarta, skala 1: 6 000
3. Natura 2000 karta, skala 1:6 000
4. Fastighetsförteckning, nyttjanderätter samt dikningsföretag

1 Syftet med reservatet

Syftet med reservatet är att:

- bevara och utveckla en naturbetesmark med lång hävdkontinuitet som karaktäriseras av en öppen mark med inslag av buskar, solitära grova träd, kärr- och fuktstråk samt betad ädellövskog,
- bevara och utveckla partier med ädellövskog med lång trädkontinuitet och riklig tillgång på död ved och gamla grova träd,
- långsiktigt bevara och utveckla en gynnsam bevarandestatus för de arter och habitat som förekommer i området enligt EU's habitatdirektiv,
- bevara och utveckla en god livsmiljö för nationellt rödlistade arter,
- bevara och synliggöra kulturhistoriska lämningar,
- under enklare former göra området tillgängligt för rekreation och friluftsliv.

Figur 1. Reservatet är markerat med punktstreckad linje på fastighetskartan (se även bilaga 1).

2. Beskrivning av området

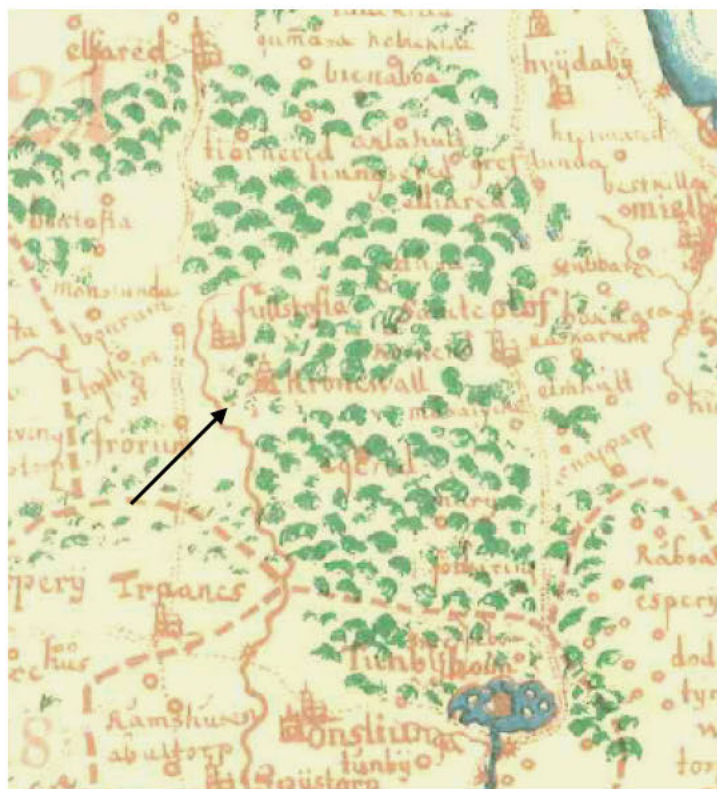
2.1 Administrativa data

Namn	Kronovalls Store vång
DOS Id.	1022785
Skyddsform	Naturresevat
Internationellt åtagande	Natura 2000, SE 0420285
Beslutsdatum	2010-04-29
Naturvårdsförvaltare	Länsstyrelsen i Skåne län
Län	Skåne
Kommun	Tomelilla
Församling	Fågeltofta
Socken	Fågeltofta
Biogeografisk region	Nemorala zonen (sydsvenska lövskogsregionen)
Naturgeografisk region	Nr 7, Skånes sediment- och horstområde
Läge	Området är beläget strax sydväst om Kronovalls slott, sydost om Fågeltofta
Kartblad	Topografiska kartan: 2DSO Ekonomiska kartan: 2D3h
Gränser	Området är markerat med svart punktstreckad linje på karta (bilaga 1).
Koordinater	N 6165843, Ö 439331 (SWEREF)
Fastigheter	Kronovall 1:1 (del av)
Markägare	Stiftelse
Nyttjanderätter och dikningsföretag	Se bilaga 4
Areal	Ca 50 ha

2.2 Historisk och nuvarande markanvändning

Naturreseptatet Kronovalls Store vång domineras av ett stort sammanhängande naturbetesmarksområde med inslag av betad ädellövskog, som är beläget i ett svagt kuperat backlandskap strax sydväst om Kronovalls slott, på gränsen mellan ris- och skogsbygd. Området har tillhört Kronovalls gods inägomark och har en lång kontinuitet som naturlig fodermark¹. Slottsmiljön har satt sin prägel på det omgivande landskapet. Idag är det till stora delar ett typiskt godslandskap med stora sammanhängande bruksarealer samt riklig förekomst av ädellövskog med gammal bok och ask.

Kronovall bildades genom att flera gårdar från den angränsande byn *Fulstofta*, idag benämnd som Fågeltofta, slogs samman. Äldsta skriftliga belägg är från 1656 då det är angett som *Cronowoldgaard*, men gården har eventuellt rötter på platsen redan från medeltiden. 1688 är det angett som *Cronowalds Säterij*². Fulstofta by utgjordes av 11 gårdar under slutet av 1700-talet vilka ägdes av Kronovalls gods. Kronovalls slott med tillhörande jordegendom tillföll 1991, genom en donation av ägarfamiljen Sparre, en stiftelse med anknytning till Riddarhuset. Stiftelsen äger och förvaltar fastigheten fortfarande.

Figur 2. Buhmanns karta från 1684 visar på "bökeskogens" utbredning i trakten runt Kronovall och Fågeltofta. Den svarta pilen anger naturreservatets ungefärliga läge.

Området har sedan en lång tid varit mer eller mindre bevuxet med lövträd. Gerhard Buhmanns "*Schoone karta*", som upprättades på 1680-talet och som i grova drag anger skogens utbredning i Skåne, visar att det fanns ett stort sammanhängande område mellan Tunbyholm i söder och Eljaröd i norr som utgjordes av sk "bökeskog"³. Kronovalls Store vång är beläget i utkanten av detta område. Vid mitten av 1700-talet fanns det mycket bok- och ekskog samt surskog⁴ till säteriet Kronovall och dess underliggande hemman⁵.

¹ Naturliga fodermarker är ängs- och betesmarker som inte har varit uppodlade och gödslade.

² Sätessgård eller säteri var en benämning använd från 1400-talet på en gård som under medeltiden bebotts av en frälse person (adeln).

³ Utmarksskog som dominerades av bok som ofta var topphuggna.

⁴ Utgjordes av småskog av främst hassel, björk och al som användes som bränsle, lövfoder och hägnadsmaterial.

⁵ Uppgift från kommunens kulturmiljöprogram

Den äldsta mer detaljerade kartan över området är en Geometrisk karta från 1699 som visar på inägomarken (åker och äng) till "*Cronovals gård och Fulstofta by*". Kartan visar på att det aktuella området huvudsakligen utgjordes av ängsmark men det förekom även inslag av mindre ytor med åker. Enligt uppgifter från slutet av 1700-talet beskrivs ängsmarken som "sidlänt och god, speciellt säteriets äng"⁶.

Området har tidigare feltolkats och angetts som ett utmarkslandskap, men enligt en Geometrisk karta från 1748 över "*Cronowalds Gårds med Fulstofta bys skog*" låg utmarken nordost om Fågeltofta by. Själva namnet på området, Store vång⁷, indikerar dessutom att det är inägomark.

På Skånska Rekognosceringskartan från 1812-13, som är den första topografiska kartan, ser man att området är kuperat och att det fanns inslag med kärrpartier mellan kullarna. Man kan även utläsa att det förekom lövträd spritt över hela området och att Trydeån i väster inte har rätats.

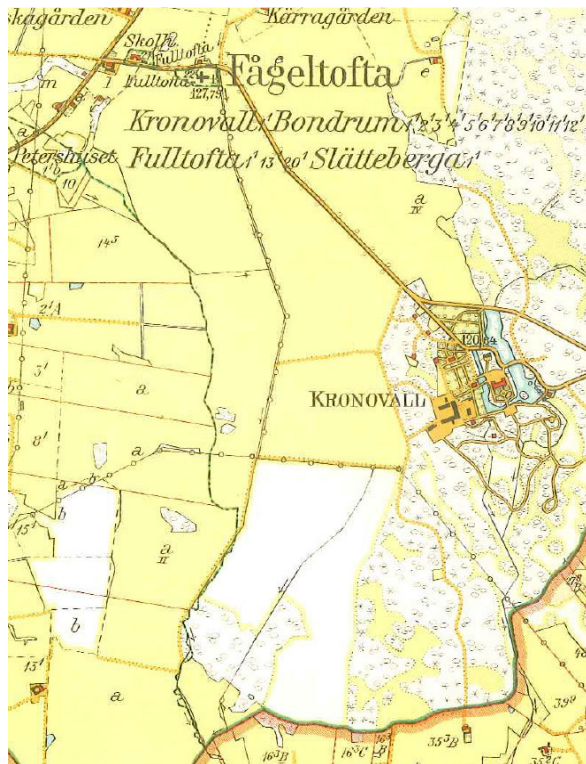

Figur 3. Skånska Rekognosceringskartan från 1812-20 visar på att det var en lövträdsb eklädd mark i början av 1800-talet och att det förekom inslag av kärrpartier. Den röda pilen pekar på naturreservatets ungefärliga mittpunkt

⁶ Uppgift från kommunens kulturmiljöprogram

⁷ Inägomarken, åkern och ängen, delades in i olika vångar.

Häradskartan (även kallad gamla ekonomiska kartan) från 1930-31 och flygbilden från 1940-talet visar på ett betydligt öppnare område i de norra delarna av betesmarken. Vidare ser man att den sydvästra delen har omförts till åkermark, att Trydeån har rätats samt att man har anlagt ett dike tvärs igenom betesmarken.

Figur 4. Häradskartan från 1930-talet visar på att lövträdsförekomsten är koncentrerad till den södra delen av området.

Figur 5. Flygbilden från 1940-talet visar tydligt att den norra delen av området utgjordes av öppen mark. Den röda streckade linjen utgör naturreservatets avgränsning.

Vid en jämförelse med äldre kartmaterial kan man konstatera att inägostrukturen i det omgivande landskapet är väl bevarad även om ängsmarkerna försvunnit. Dessa har omförts dels till åkermark, vilket har varit möjligt genom utdikning och stenröjning av markerna, och till betesmark.

Den nuvarande markanvändningen är bete med nötkreatur. Den norra delen av området utgörs idag av en relativt öppen mark med inslag av buskage, framförallt på kullarna, och enstaka träd. Den södra delen är mer trädrik och utgörs av en betad ädellövskog med stort inslag av ek, bok, avenbok och här och var enstaka förekomst av skogslind och ask. Skogen sköts med naturvårdsinriktad skötsel (se nedan) och ingår i betesfällan med undantag av ett mindre bokskogsområde i nordost. Åkermarken i sydvästra hörnet har numera övergått till betesmark.

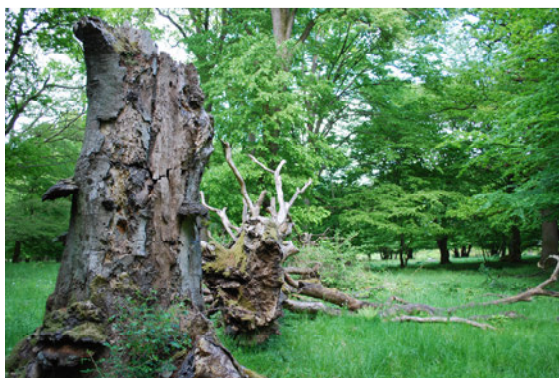
2.3 Översiktlig beskrivning av områdets bevarandevärden

2.3.1 Biologi

Kronovalls Store Vång utgörs till största delen av en vidsträckt mosaikartad betesmark bestående av mer eller mindre öppna partier med ett välutvecklat fältskikt, buskbeklädda kullar, blöta kärrpartier med förekomst av lövgroda och större vattensalamander samt betad ädellövskog med riklig förekomst av grova vidkroniga ekar.

Figur 6. Området utgörs av både öppna marker med en värdefull hävdgynnad flora och ädellövskogpartier med grova träd av framförallt ek. Trädsiktets täthet är varierande med allt från solitära träd till mycket täta områden med rikligt förekomst av avenbok.

Figur 7. Mängden död ved i naturreservatet är förhållandevis riklig .

Områdets höga naturvärden är ett resultat av att det brukats som naturlig fodermark under en mycket lång tid samt att det finns en lång kontinuitet i trädsiktet. Topografin och vegetationen är varierande med buskrika kullar som omges av öppna, delvis fuktiga partier. Marken är blockrik och det finns även rikligt med tuvor som den gula tuvmyran skapat. Fältskiktet domineras av en artrik hävdgynnad flora med arter som t ex granspira, jungfrulin, kattfot, ljung, blåsuga och ängsnycklar. Det som kanske är mest unikt för området är det relativt

stora betade ädellövskogsområdet med riklig förekomst av gamla grova ekar. Det finns även inslag med gamla skogslindar och riklig förekomst avenbok, både större träd och bukettväxande individer. Gammal avenbok kan hysa samma skyddsvärda arter av mossor och lavar som gammal bok och är därmed ett värdefullt inslag. Beteshävderna och den

naturvårdsinriktade skötseln har satt sin prägel på skogen vilket har lett till att andelen död ved och äldre grova vidkroniga träd är förhållandevis stort. Det har inte utförts några inventeringar på träden varför det saknas uppgifter på förekomst av hotade eller sällsynta arter som är knutna till dessa. Guldlockmossa, som är en signalart för höga naturvärden, har dock noterats på i alla fall ett av träden. I Götaland är denna art inte speciellt krävande och fynd vittnar i allmänhet endast om att mossfloran kan vara artrik. Med tanke på den rikliga förekomsten av död ved och grova mer eller mindre solitära ekar i området samt den långa kontinuiteten i trädsnittet förekommer det sannolikt intressanta arter av lavar, mossor, svampar och insekter som är knutna till dessa. Större delen av skogspartierna är förklarade som nyckelbiotoper av Skogsstyrelsen.

Det finns endast ett fåtal uppgifter om rödlistade arter i området, se kapitel 11. I de blötaste kärrpartierna finns det fynd av lövgroda och större vattensalamander noterade från början av 2000-talet. Lövgrodan var tidigare en rödlistad art men är nu borttagen från listan. Större vattensalamander är upptagen på Natura 2000 bilaga 2 i enlighet med habitatdirektivet.

Tabell 1. Tabellen anger de förekommande naturtyperna i Natura 2000 området och dess arealer. Natura 2000-koden anges inom parantes. Prioriterade naturtyper anges med *.

Naturtyp	Areal (ha)
Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen (4030)	22,6
*Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen (6230)	0,3
Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410)	1,9
Trädklädda betesmark (9070)	13,2
*Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen (6270)	0,9
Näringsfattig bokskog (9110)	1,1
Total areal naturtyper	40,0

2.3.2 Geografi och geologi

Kronovalls Store vång är beläget i det svagt kuperade Österlenska backlandskapet sydväst om Linderödsåsen. Naturgeografiskt tillhör detta backlandskap Nordöstkånes skogslandskap och landformationen kan beskrivas som urbergsterräng med horstar. Jordarten utgörs av lerig och sandig-moig morän. Diket som löper igenom betesmarken ingår i ett dikningsföretag. De låglänta partierna utgörs av kärrmarker med varierande fuktighetsförhållanden.

2.3.3 Kulturmiljö

Det finns kulturhistoriska lämningar i området i form av stenmurar, odlingsrösen samt en ruin. Ruinen, som är belägen i sydvästra hörnet (bilaga 2), omges av små åkrar och är förmodligen lämningar efter ett torp. På de äldre kartorna finns det ingen bebyggelse utmärkt men på moderna kartor står detta område angett som *Granandratorpet*. Enligt fornlämningsregistret finns det även hålvägar, men dessa är svåra att urskilja i terrängen. Förutom kulturlämningarna är området kulturhistoriskt intressant eftersom det har en mycket lång hävdkontinuitet. Det historiska kartmaterialet ger belägg för att området hävdats som ängsmark sedan slutet av 1600-talet, men eftersom man tror att sätesgården har rötter ända tillbaks till medeltiden brukades marken troligen som ängsmark redan då.

Att marken har tillhört ett gods har satt sin speciella prägel på området. Idag utgörs det omgivande landskapet till stora delar av ett typiskt godslandskap med stora åkerfält, alléer och ädellövskog med stort inslag av gamla grova träd. Områdets kulturhistoriska värde ligger även i att det fortfarande utgörs av ett stort sammanhängande område som hävdas som naturlig fodermark.

2.3.4 Allmänhet och friluftsliv

Området ligger lite undanskymt och är idag inte så välkänt för allmänheten, men har ett högt skönhets- och upplevelsevärde som kan locka besökare till reservatet. Närheten till Kronovalls gods, som är välbesökt av allmänheten, kan innebära att området kommer att utnyttjas mer frekvent framöver när det blivit naturreservat. Det saknas idag ett markerat stigsystem på området men det är förhållandevis lätt att ta sig fram i området ändå.

2.3.5 Inventeringar, underlagsmaterial m.m.

Naturreservatet är ett Natura 2000-område enligt EU:s habitatdirektiv och skötselplanen bygger framförallt på detta underlag. Länsstyrelsen tog fram en bevarandeplan för Natura 2000-området år 2005 vilken är inarbetad i skötselplanen. År 2006 gjorde länsstyrelsen en basinventering av Natura 2000-området vilket bland annat innebar en uppdatering av naturtypernas utbredning och att antalet grova träd räknades. I samband med framtagandet av Åtgärdsprogrammet för värdefulla träd i odlingslandskapet inventerades den betade skogen i området. Det som noterades då var framförallt antalet och storleken på grova och på annat sätt värdefulla träd. Uppgifter har även hämtats från Ängs- och hagmarksinventeringen i Kristianstad län från 1993, Bevarandeprogrammet för odlingslandskapets natur- och kulturmiljövärden i Kristianstad län från 1994 samt Tomelilla kommuns kulturmiljöprogram. Området är klassat som riksintresse för naturvård (N69) och ingår i en vädetrakt för ädellövskog i den regionala skogsstrategin (Österlens lövmarker).

3. Översikt av planerad markanvändning och skötsel

3.1 Övergripande beskrivning av mål och skötselåtgärder

Figur 8. Kattfot är ett exempel på en hävdgynnad art som förekommer i naturreservatet.

Det övergripande målet med naturreservatet är att långsiktigt bevara och utveckla hävdgynnade natur- och kulturmiljövärden och de växt- och djursamhällen som är karaktäristiska för dessa. Målet är även att bevara och utveckla partier med betad ädellövskog med kontinuerlig tillgång på död eller döende ved och solitära träd samt att göra området tillgängligt för rekreation och friluftsliv.

Angivna naturtyper inom Natura 2000-området ska bibehållas och bevarandemålen ska bidra till att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som finns inom området. Gynnsam bevarandestatus råder när de specifika bevarandemålen för respektive

planeringsområde och bevarandemålen enligt Natura 2000 uppnåtts vad gäller areal, struktur och arter. I tabell 1 på sidan 10 samt i bilaga 3 finns de förekommande naturtyperna enligt Natura 2000 redovisade.

Skötseln av området ska bidra till att uppfylla syftet med naturreservatet och ska ske utifrån naturvårdsaspekter. Detta innebär att betesmarken ska skötas med **naturvårdsinriktad beteshävd**, dvs ingen användning av gödselmedel, jordförbättringsmedel och kemiska bekämpningsmedel, då dessa påverkar både flora och fauna negativt. **Betesperioden** och djurslag bör anpassas till de naturvärden som finns på marken. Betesperioden omfattar normalt tiden från början av maj till slutet av oktober men det kan vara bra att variera betesperioden ibland så att man vissa år släpper på djuren lite senare på säsongen eller att man undantar områden helt från bete under ett år (betesfredade perioder). Detta är positivt för både växter, som därmed hinner sätta frö, och insekter, framförallt nektarätande insekter såsom fjärilar och steklar. Då fjärilar lägger sina ägg på blomstänglar är det viktigt att vegetationen inte betas av innan de blivit färdigutvecklade fjärilar. Detta innebär att man bör senarelägga betet på dessa partier året efter betesfredning.

Med tanke på de dynglevande insekterna är det viktigt att begränsa användningen av **avmaskningsmedel** för att förhindra att dynga med rester av avmaskningspreparat kommer ut i betesmarkerna. Särskilt viktigt är det att försöka undvika avmaskning strax innan betespåsläpp på våren/försommaren. Därför bör betesdjur som har avmaskats inte släppas på betet innan de genomgått en karantän på ca två veckor (dvs i stall eller bete på kulturbetesmark). Användningen av avmaskningspreparat bör ske restriktivt enligt behovsanpassad modell, dvs när parasitangrepp konstaterats. Långtidsverkande preparat (Bolux) bör inte användas.

Det är viktigt att betesmarkerna inte **sambetas** med gödslade marker och att **tillskottsutfodring** av betesdjur endast sker i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning för att minska gödslingspåverkan på floran. Bete kan tillfälligt ersättas med slätter på de marker som är körbara, om det bedöms som svårt att få de mest värdefulla delarna av betesmarken tillräckligt nedbetade. Det är viktigt att det avslagna materialet tas bort så att det inte uppstår någon ansamling av förna.

Igenväxningsvegetationen på betesmarken bör hållas efter genom löpande röjningsinsatser. Det är dock viktigt att man sparar en del täta buskage med framförallt hagtorn här och var för att gynna lövgrodan. Ett välutvecklat buskskikt med nektarproducerande buskar är dessutom en viktig födokälla för trädlevande insekter. Grova träd och buskar eller vidkroniga träd på de öppnare delarna av betesmarken bör i möjligaste mån sparas och vid behov friställas.

De kulturhistoriska lämningarna bör hållas fria från igenväxning så att de inte skadas och så att de framträder tydligt i terrängen. Man ska dock tänka på lövgrodans behov av buskar, vilket innebär att det ibland kan vara motiverat med en viss mängd buskar i och i anslutning till stenmurarna.

Röjningsåtgärderna bör inte utföras på våren och försommaren då lövgrodorna är aktiva och fåglarna häckar. Det är viktigt att största delen av röjningsmaterialet på de öppna delarna av betesmarken tas bort eller eldas upp på de röjda ytorna. Om det finns behov av

att skapa död ved för insekter kan man dock spara några högar med röjningsrester, sk faunadepåer. Dessa bör bestå av både klen och grovt material.

För att skydda den biologiska mångfalden, framförallt fältskiktet, är det viktigt att hydrologin i området påverkas i så liten omfattning som möjligt. Vid eventuellt behov av dikesrensning bör detta ske successivt.

Ädellövskogen i betesmarken ska skötas när det är motiverat av naturvårdsskäl (NS)⁸, t ex för att gynna de hävdknutna naturvärdena. Skogen som ligger utanför betesfållan lämnas i huvudsak orörd (NO) för att utvecklas genom naturlig intern beståndsdynamik. Skötselåtgärderna i den betade ädellövskogen kan innebära att grova och/eller vidkroniga eller på annat sätt värdefulla träd friställs, att träd skadas för att på så sätt skapa mer död ved eller att ersättningsträd gynnas genom frihuggning. Äldre och/eller ädellövträd med försämrad vitalitet ska inte avverkas. Döda träd ska lämnas kvar inom reservatet men kan vid behov flyttas till annan plats för att få en jämnare fördelning av död ved, för att få död ved med olika solexponering samt om det behövs ur tillgänglighets- och säkerhets-synpunkt. Vid avverkning inom delområde S2 ska allt virke lämnas kvar. Inom delområde S1 kan en del av avverkningsresterna tas bort från området, framförallt när det är större röjningsåtgärder av avenbok som utförs. Vid skötselåtgärder ska man sträva efter att bibehålla en variation av olika trädslag i området.

För att minska risken för att skyddsvärda insekter lägger sina ägg i tillfälliga ris- och vedupplag bör dessa inte ligga kvar efter den 1 maj. Om insekterna hinner lägga sina ägg i upplagen innan de förs bort eller bränns upp riskerar man att dränera området på insekter. Om upplagen inte tas bort innan 1 maj bör de ligga kvar i 3-4 år men helst längre.

Delar av området utgörs av kärrmark och är därför känsligt för markslitage. För att minimera risken för körskador bör skötselåtgärder ske när marken är tjälad eller tillräckligt torr. Vid eventuell rensning av diken är det viktigt att detta utförs på ett sådant sätt att naturvärdena inte riskerar att skadas. Med tanke på att det förekommer både lövgroda och större vattensalamander inom reservatet är det bra om man inte utför all rensning samma år. Det är även viktigt var rensningsmassorna läggs så att värdefull flora inte skadas.

3.2 Planeringsområden

Naturreservatet har delats in i två planeringsområden. Ett planeringsområde kan vara uppdelat i flera delområden (se bilaga 2).

- S – Skog med naturvårdsinriktad skötsel
- B – Betesmark med naturvårdsinriktad skötsel

⁸ Målklass enligt skogsstyrelsen där t ex NO=Naturvårdsmål – orört, NS=Naturvårdsmål – skötsel, PG=Produktionsmål-generell hänsyn, PF=Produktionsmål-förstärkt hänsyn.

4. Mål och skötselåtgärder för planeringsområden

4.1 Planeringsområde S - skog med naturvårdsinriktad skötsel

Delområde	Naturtyp	Markanvändning	Areal
S1	Trädklädda betesmarker (9070)	Betad skog	14,5 ha
S2	Näringsfattig bokskog (9110)	Skog med naturvårdsskötsel	0,5 ha

Natura 2000, naturtypskoden anges inom parantes.

Beskrivning

Delområde S1 utgörs av betad ädellövskog med riklig förekomst av äldre mer eller mindre solitärt växande träd. Det stora sammanhängande skogspartiet i södra delen domineras av vidkroniga ekar med inslag av äldre träd av skogslind. Delar av området är igenväxta med framförallt avenbok, ofta flerstammig, som konkurrerar med de vidkroniga träden. Det förekommer även inslag med bok, björk, ask, lönn och rönn och längs diket asp och al. Knappt ett hundratal av träden, framförallt ekarna, är förhållandevis grova (över 80 cm i brösthöjdsdiameter) och vidkroniga med riklig förekomst av håligheter. Ett fyrtiotal av träden har en brösthöjdsdiameter på 1 m eller grövre och ett flertal av dessa har större håligheter. Det finns åtminstone fem ekar som är över fyra meter i omkrets. Tillgången på död ved är tämligen riklig, bl a som lågor och högstubbar. En del av ekarna har försämrad vitalitet och är på väg att dö. Antalet ersättningsträd bedöms vara god, cirka 80 ekar med en diameter mellan 50-80 cm.

Figur 9. Inom delområde S1 med betad ädellövskog finns det inslag av gläntor med solitära träd.

I nordöstra delen ingår en backe med äldre bokar i betesfållan. De är inte särskilt grova, endast en av dem bedömdes som ett grovt träd i samband med basinventering av Natura 2000 området.

Krontäckningen i skogspartierna är bitvis mycket tät vilket har lett till att grässvålen är mer eller mindre upplöst. Många av träden har en tydlig beteshorisont. Vissa delar hyser ett rikt fåltskikt med arter som gulplister, buskstjärnblomma och hässlebrodd. I gläntorna och kanterna mot de mer öppna områdena är grässvålen mer intakt och artsammansättningen överensstämmer med den som finns på den torra heden och stagg-gräsmarken.

Delområde S2 utgörs av ett mindre parti med äldre bokskog med riklig tillgång på död ved som ligger utanför betesmarken. Genom delområdet löper en skogsbilväg. Den östra gränsen utgörs av en stenmur.

Bevarandemål

De bevarandemål som fastställts inom ramen för Natura 2000 är märkta med en asterisk *.

Det råder gynnsam bevarandestatus när:

- utbredningen av befintliga habitat inom delområde S1 och S2 bibehålls *,
- det finns en kontinuerlig tillgång på död ved,
- antalet grova ädellövträd är minst 5 st/ha, beräknat över hela delområde S1*,
- det finns minst 8 ersättningsträd/ ha, beräknat över hela delområde S1,
- det inte finns främmande trädslag som gran, lärk, tysklönn och rödek inom delområde S1 och S2 ,
- bokskogen inom delområde S2 utgörs av ett flerskiktat bestånd med naturlig förnying av bok.

Figur 10. Delområde S2 utgörs av bokskog med riklig förekomst av död ved. Genom området löper en skogsbilväg. Området ligger utanför betesfållan.

Löpande skötselåtgärder utöver de som anges i kapitel 3.1

- Delområde S2 lämnas så långt det är möjligt orört för att utvecklas genom naturlig intern beståndsdynamik mot ett naturskogsliknande tillstånd (NO). Mindre skötselåtgärder såsom ringbarkning, friställning av träd m.m. kan dock vara motiverat i syfte att gynna rödlistade eller hotade arter som är ljuskrävande eller för att få en mer varierad åldersstruktur,
- delområde S1 ska skötas med begränsad naturvårdsinriktad skötsel (NS). Vid behov bör röjning/avverkning av träd och buskar utföras kring enskilda träd för att tillskapa eller gynna grova och/eller vidkroniga träd eller för att gynna ljuskrävande arter som är knutna till träden. Grova och/eller vidkroniga träd som under lång tid stått omgivna av andra äldre träd friställs med försiktighet, vilket innebär att

skötselåtgärderna utförs successivt. Detta kan innebära att man skadar en del av de omgivande träden genom t ex ringbarkning så att deras vitalitet försämras långsamt och på sikt dör. Framförallt är det björk och avenbok som ska tas bort i samband med skötselåtgärder, men ibland kan det även vara nödvändigt att ta bort enstaka ekar. Gammal avenbok bör dock sparas. Bukettväxande avenbogar kan ofta vara senvuxna med högre ålder än vad deras grovlek anger. Med tanke på att en del av ekarna är döda eller har försämrad vitalitet bör man dock vara restriktiv med att ta bort ekar och kanske istället tillåta att det står något tätt med ek på sina ställen,

- det är viktigt att ersättningsträd väljs ut och gynnas i ett tidigt skede. Vid behov bör de skyddas mot betespåverkan genom att man t ex lägger ut ris eller stockar runt träden eller genom att buskage med taggiga buskar sparas så att djuren inte kommer åt att beta ner dem. Vid brist på ersättningsträd kan det vara lämpligt att hägna in mindre områden för att gynna föryngringen.
- för att synliggöra ruinen och odlingsrösen i anslutning till denna och för att minska risken för skador är det viktigt att röjningar utförs på och intill dessa kulturlämningar,
- vid brist på naturlig död ved kan både stående och liggande död ved skapas genom åtgärder på yngre träd där det är lämpligt, i såväl solbelysta som mer skuggiga miljöer,
- i övrigt lämnas död ved orörd där den står och faller.

Restaureringsåtgärder:

- En gallring i trädungen i sydöstra delen av betesmarken i syfte att friställa de grova ekarna. Det är framförallt björk och avenbok som ska tas bort. Lämna mer träd i södra gränsen så att det bildas en brynliknande miljö mot angränsande åker,
- påbörja den successiva utglesningen av framförallt avenbok inom delområde S1 i syfte att friställa äldre vidkroniga träd och ersättningsträd,
- vid större restaurerings- / skötselåtgärder, framförallt i avenboksbestånden, kan en del av röjningsresterna tas om hand och bortföras. Högar med avverkningsrester bestående av olika dimensioner bör läggas upp som sk faunadepåer på lämpliga platser inom reservatet för att förmultna.

Vid skötselåtgärder gäller att:

- särskild naturhänsyn tas till gamla ädellövträd och kontinuiteten av dessa samt till andra naturvårdsintressanta element som exempelvis kärr, vattendrag samt grova eller senvuxna träd,
- hydrologin påverkas i så liten omfattning som möjligt,
- kulturhistoriska lämningar och fornlämningar inte skadas.

4.2 Planeringsområde B – Betesmark med naturvårdsinriktad skötsel

Delområde	Naturtyp	Areal
B	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen (4030), Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen (6230), Fuktängar med blååtäl eller starr (6410), Trädklädd betesmark (9070), Artrika silikat-gräsmarker nedanför trädgränsen (6270), övriga fuktängar och kulturbetesmarker	35,0 ha

Natura 2000, naturtypskoden anges inom parentes.

Beskrivning

Figur 11. Det förekommer inslag med solitära träd av ek på de mer öppna delarna av betesmarken.

Delområde B utgörs av en till stora delar öppen mosaikartad betesmark med en artrik hävdgynnad kärlväxtflora. Det förekommer inslag av buskar, framförallt på kullarna, och solitära träd. Träd- och buskskiktet utgörs av hagtorn, en, slån, björnbär, apel, ek, bok och björk. Buskskiktet är bitvis kraftigt betespåverkat, framförallt bok, och har utvecklats till sk ”purror”. Topografin är varierande med mindre kullar som omges av öppna marker av varierad fuktighetsgrad vilket

skapar förutsättningar för flera olika naturtyper. På de lägre liggande partierna förekommer det stagg-gräsmarker (6230) med ett rikt fältskikt med arter som knägräs, granspira, darrgräs, blodrot, stagg, jungfrulin, borsttåg, slåttergubbe och kattfot. På de torrare delarna övergår stagggräsmarkerna till gräshed (4030) med inslag av busksnår av framförallt hagtorn på höjderna och solitära träd av ek här och var. Där utgörs fältskiktet av rödvenhed och fårsvingelhed med arter som jungfrulin, blåsuga, kattfot, stagg, gråfibbla, stenmåra, ljun, ärenpris, vitmåra, gulmåra m fl arter. Bitvis gränsar florin mot naturtypen artrika silikatgräsmarker (6270) som utgörs av en mer ängsartad vegetation med arter som daggkäpa, jordtistel och svinrot. I svackorna utgörs vegetationen till stora delar av naturtypen fuktängar med blååtäl eller starr (6410). En del av fuktängarna är något dåligt utbildade med stort inslag av tuvtåtel och/eller veke/knapptåg. I de välutbildade delarna finns det rikligt med starrarter såsom hund-, hirs-, blek- och flaskstarr samt blååtäl, frossört, småvänderot, ängsvädd, ängsbräsm, kärrspira, ängsull, stenmåra, blodrot, humleblomster, gul svärdsilja, ängsull, kråklöver, ältranunkel och ängsnycklar. Mindre avsnitt gränsar mot intermediära kärr med dominerande inslag av flaskstarr.

Figur 12. I svackorna utgörs fältskiktet av fuktängsvegetation med riklig förekomst av olika starrarter.

I sydväst finns det ett område med kulturhistoriska lämningar i form av en ruin, odlingsröse och två mindre åkerlyckor som gränsar mot kulturbetesmarken.

Det ingår även partier med kulturbetesmark, d v s mark som har påverkats av produktionshöjande åtgärder som t ex gödsling och insådd. I norra delen av reservatet ser man att vissa partier är näringspåverkade och hyser därmed en betydligt artfattigare flora och i sydvästra delen har ett område utgjorts av åkermark enligt gamla ekonomiska kartan från 1930-talet. Fältskiktet har till viss del naturaliserats på dessa områden och utgörs av arter som stenmåra, knippfryle, rödsvingel, svartkämpe, gråfibbla, knölsmörblomma, teveronika och käringtand. På sikt kan det vara önskvärt att utveckla ett träd- och buskskikt med framförallt hagtorn och ek på den gamla åkermarken i sydväst för att gynna lövgroda och trädlevande insekter i ädellövslogen som bl a livnär sig på nektar, samt för att på sikt utöka utbredningen av solitära träd.

Figur 13. Den västra gränsen utgörs till stora delar av Trydeån.

Betesmarken genomkorsas av ett öppet dike och längs den västra gränsen löper Trydeån.

Bevarandemål

De bevarandemål som fastställts inom ramen för Natura 2000 är märkta med en asterisk *.

Det råder gynnsam bevarandestatus när:

- arealen av de ingående naturtyperna bibehålls eller utökas*,
- stagg-gräsmarkerna (6230) och fuktängarna (6410) i det närmaste är helt träd- och buskfria med undantag av redan förekommande äldre, solitära träd och buskar*,
- de hävdberoende naturtyperna sköts på ett sätt så att förnaansamling och igenväxningsvegetation inte påverkar florin och faunan negativt*,
- de torra hedarna (4030) hyser följande typiska arter: kattfot, knägräs, rotfibbla, stagg, ljung, fårsvingel och sandmaskros*,
- stagg-gräsmarken (6230) hyser följande typiska arter: blåsuga, kattfot, slättergubbe, knägräs, stenmåra, stagg, jungfrulin och ängsvädd*,
- fuktängarna (6410) hyser följande typiska arter: hirsstarr, ängsnycklar, stagg, kärrspira och ängsvädd*,
- ohävds- och kvävegynnande arter som nässla, hundkäs, ängssyra och åkertistel endast förekommer i ringa omfattning,
- de hydrologiska förhållandena på sikt är ostörda*.

Skötselåtgärder utöver de som anges i kapitel 3.1

- röjningsåtgärder i buskskiktet bör ske varsamt med tanke på att det förekommer lövgroda i området. Buskarna på några av kullarna håller idag på att växa ihop till ett stort ogenomträngligt buskage och är i behov av mindre röjningsåtgärder. Spara partier med buskar som åtskiljs av öppna ytor så att betesdjuren kan ta sig fram obehindrat,
- eventuellt en utveckling av ett träd- och buskskikt på idag helt öppna ytor i syfte att gynna lövgroda och nektarätande vedinsekter som är knutna till ädellövskogen samt för att på lång sikt utöka utbredningen av solitära träd inom naturreservatet.

Restaureringsåtgärder:

- uppsättande av nytt stängsel (elstängsel med ekstolpar).

Vid skötselåtgärder gäller att:

- särskild naturhänsyn tas till gamla ädellövträd och kontinuiteten av dessa samt till andra naturvårdsintressanta element som exempelvis kärr, vattendrag samt grova eller senvuxna träd,
- död ved som uppkommer naturligt eller vid skötsel- och restaureringsåtgärder bör lämnas kvar, alternativt läggas i de betade skogspartierna, för att förmultna,
- hydrologin påverkas i så liten omfattning som möjligt,
- kulturhistoriska lämningar och fornlämningar inte skadas.

5. Friluftsliv och turism

Området är idag sällan besökt av allmänheten som ett utflyktsmål men dess höga skönhets- och upplevelsevärden gör det intressant för det rörliga friluftslivet. Mosaiken med betade skogspartier, kärr och öppna miljöer med inslag av buskar samt det kuperade landskapet gör det särskilt tilltalande. Det finns inget markerat stigsystem men om man undviker de blötaste kärrpartierna är det förhållandevis lätt att ta sig fram. Reservatet nås från norr via en enskild väg som går från landsvägen mellan Fågeltofta och Sankt Olof.

Generellt gäller att miljövänligt material ska eftersträvas vid val av utrustning på anordningar och leder.

5.1 Restriktioner

Friluftsliv och rekreation bör utvecklas med anpassning till områdets bevarandevärden. För att man som besökare lättare ska kunna hitta i området bör en lämplig stig markeras.

5.2 Information

Det finns idag ingen information uppsatt om naturreservatets natur- och kulturhistoriska värden.

Bevarandemål

- Det ska finnas en väl underhållen och uppdaterad informationsskylt och skyltställ med beskrivning av naturreservatet vid angöringsplatsen. Denna bör vara på svenska, engelska och tyska.

Skötselåtgärd

En skylt med information om områdets natur- och kulturhistoriska värden samt gällande ordningsföreskrifter för naturreservatet ska placeras vid angöringsplatsen (se bilaga 2). Skylten ses över med jämna mellanrum och repareras eller förnyas vid behov.

5.3 Tillgänglighet, parkeringar

Naturreservatet är beläget ca 1,5 km sydost om Fågeltofta kyrka och i nära anslutning till Kronovalls slott. Det finns idag inga stängselpassager och ingen iordningsställd parkeringsplats i direkt anslutning till området. Området nås lättast från landsvägen mellan Fågeltofta och Sankt Olof från vilken det går en mindre privat markväg in till den planerade parkeringsplatsen.

Bevarandemål

- Det ska finnas en bilparkering för ca 5-10 bilar i anslutning till reservatet, (bilaga 2),
- det ska vara möjligt för allmänheten att ta sig in och ut från området genom stängselövergång eller grind vid angöringsplatsen,
- en stig markeras i terrängen med låga (ca 60 cm) höga stolpar.

Engångsåtgärder

- Parkeringsplatsen anläggs utanför reservatsområdet i nära anslutning till markvägen, lämpligen på samma plats som den gamla transformatorstationen. Tillgänglighet till vägen in till reservatet och bilparkeringen löses med nyttjanderättsavtal,
- uppsättande av stängselövergång eller grind,
- om naturvårdsförvaltaren bedömer det som lämpligt kan bord och bänkar sättas upp för allmänheten i anslutning till parkeringsplatsen,
- en vägvisningsskylt till naturreservatet från landsvägen sätts upp.

Underhållsåtgärder

- Löpande underhåll av parkeringsplats, stigar, tillfartsväg,
- löpande underhåll av stängselövergångar och ev. bord och bänkar.

5.4 Utmärkning av naturreservatets gräns

Reservatets gräns ska markeras ut enligt Naturvårdsverkets anvisningar när naturreservatet har vunnit laga kraft. Gränsmarkeringar underhålls och förnyas vid behov.

5.5 Renhållning och sanitära anordningar

Det finns idag inga renhållnings- eller sanitära anordningar för allmänheten. Om naturvårdsförvaltaren bedömer att det finns behov för det kan man komplettera med detta framöver.

6. Jakt

Det finns inga inskränkningar om jakträtten i beslutet för bildandet av naturreservatet.

7. Tillsyn

Förvaltaren eller den som denne sätter i sitt ställe, svarar för regelbunden tillsyn av reservatet.

8. Dokumentation och uppföljning

8.1 Uppföljning av bevarandemål och skötselåtgärder

Uppföljning av bevarandemålen ska ske i enlighet med de anvisningar som Naturvårdsverket utfärdar. Skötseln av naturreservatet följs upp kontinuerligt så att bevarandemålen och syftet med naturreservatet uppnås. Vid varje skötselåtgärd ska antecknas var, när och hur en åtgärd har utförts av den som utför åtgärden. Länsstyrelsen ansvarar för uppföljning och avrapportering av skötselåtgärder. Eftersom det saknas uppgifter på förekomst av insekter, svampar, mossor och lavar bör området inventeras närmare framöver för att få bättre kunskap om detta. Resultaten kan ha betydelse för hur skötseln på sikt ska utföras.

8.3 Uppföljning av kostnader

Görs årligen av den som enligt avtal ansvarar för skötseln. Avrapportering ska ske till Länsstyrelsen årligen.

9. Revidering av skötselplanen

Den beslutade skötselplanen gäller tills vidare med avseende på bevarandemål och riktlinjer för skötseln, men ny kunskap om hotade och hänsynskrävande arter ska beaktas i den löpande skötseln av naturreservatet. Vidare kan inventeringar och uppföljningar såsom basinventering inom Natura 2000 och uppföljning av åtgärdsprogram medföra att nuvarande bevarandemål ändras eller att nya mål läggs till. Detta kan skapa behov av andra skötsel- och restaureringsåtgärder.

10. Finansiering av förvaltningen

De åtgärder och skötselområden som är prioriterade är markerade med *.

	Åtgärd	Var	När	Kostnads- och åtgärdsansvarig
Markskötsel	Röjning av täta buskbestånd, framförallt på kullarna.	B*	2010-2011 och löpande Initialt krävs det större insatser på framförallt kullarna men därefter är det löpande röjningar av igenväxningsvegetation.	Förvaltaren står för de större röjningsinsatserna medan markägaren eller arrendator står för det löpande underhållet att hålla efter igenväxningsvegetationen. De åtgärder som krävs för att uppbära EU's miljöersättning svarar brukaren för (i den mån det är förenligt med skötselplanen).
	Röjning/gallring av trädrika områden i syfte att friställa vidkroniga ekar och ersättningsträd.	B*	Inom 5 år och därefter vid behov	Förvaltaren
	Röjning/gallring eller andra skötselåtgärder i skogsbestånden i syfte att friställa vidkroniga ekar.	S1*	Inom 5 år och därefter vid behov	Förvaltaren
Anläggningar	Uppsättning av nytt stängsel och löpande underhåll	Hela området*	Nystängsling 2010-2011. Därefter löpande underhåll.	Förvaltaren står för kostnaden för nytt stängsel men det löpande underhållet står markägare/arrendator för.
	Eventuell uppsättning och underhåll av stängsel för att skydda ersättningsträd mot betesskador och för att gynna föryngringen av träd.		Vid behov	Förvaltaren
	Anläggande och underhåll av parkeringsplats	bilaga 2*	2010 och löpande	Förvaltaren Nyttjanderättsavtal tecknas omgående med markägare.
	Anläggande och underhåll av stängselövergångar	bilaga 2*	2010 och löpande	Förvaltaren
	Framtagning, uppsättning och underhåll av informationsskylt och skyltställ	bilaga 2*	2010 och löpande	Förvaltaren

forts. anlägg- ningar	Uppsättning och underhåll av gränsmarkering	Hela området*	2010 och löpande	Förvaltaren
	Underhåll och ev. standardhöjning av privat väg in till parkeringen	Privat väg från landsväg- en in till reservatet (bilaga 2)	Vid behov	Förvaltaren och markägare. Förvaltaren står för ev. standardhöjning. Nyttjanderättsavtal tecknas omgående med markägare.

11. Rödlistade arter

Nedan förtecknas de rödlistade arter som noterats i naturreservatet Kronovalls Store Vång. Arterna på rödlistan anges med förkortning av hotkategori enligt Artdatabankens rödlista från år 2005. Hotkategorierna är: Kunskapsbrist (DD), Försvunnen (RE), Akut hotad (CR), Starkt hotad (EN), Sårbar (VU) och Missgynnad (NT). De rödlistade arter som kategoriseras som endera Akut hotad (CR), Starkt hotad (EN) eller Sårbar (VU) benämns som hotade. Totalt tre rödlistade arter har påträffats i området. Området är dåligt undersökt så listan över rödlistade arter är nog mer omfattande än vad som redovisas nedan.

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
Kärlväxter		
<i>Pedicularis sylvatica</i>	<i>granspira</i>	NT
<i>Sparganium erectum ssp. neglectum</i>	<i>glansigelknopp</i>	NT
Däggdjur		
<i>Cervus elaphus ssp. Elaphus</i>	<i>kronhjort</i> (<i>nominatrasen</i>)	VU

12. Källor

12.1 Litteratur

- Gärdenfors, U. (red.). 2005. Rödlistade arter i Sverige 2005. Artdatabanken, SLU.
- Jordbruksverket, 2002. Broschyrserie om Biologisk mångfald och variation i odlingslandskapet – Parasitbekämpning och biologiska mångfald.
- Länsstyrelserna, Åtgärdsprogram för hotade arter 2009. Information om hotade arter – Dyngbaggar.
- Länsstyrelsen i Kristianstad län. 1994. Bevarandeprogram – odlingslandskapets natur- och kulturmiljövärden i Kristianstad län.
- Länsstyrelsen i Kristianstad län, 1993. Ängs- och hagmarker i Kristianstad län.
- Länsstyrelsen i Kristianstad län, 1996. Från Bjäre till Österlen – Skånska natur- och kulturmiljöer.
- Länsstyrelsen i Skåne län, 2006. Strategi för formellt skydd av skog i Skåne län. Rapport 2006:14.
- Naturvårdsverket. 2004. Åtgärdsprogram för särskilt skyddsvärda träd i kulturlandskapet.
- Skogsstyrelsen. 2000. Signalarter – indikatorer på skyddsvärd skog. Skogsstyrelsens förlag.
- Tomelilla kommun, 2002. Kulturmiljöprogrammet för Tomelilla kommun, orsrapport för Fågeltofta.
- Weibull, C. G. 1914-16. Skånska sätesgårdar 1682. Historisk Tidskrift för Skåneland V och VI.

12.3 Kartor

- Karta över Skåne, 1684 och 1687, Gerhard von Buhrman.
- Geometrisk karta, 1699, inägomarken till "Cronovals gård och Fulstofta by
- Skånska rekognosceringskartan 1812-1820, Lantmäteriet och Krigsarkivet.
- Ekonomiska karta (Häradskartan), 1930-31.
- Ortofoto flygbild 1940-talet.
- Fastighetskartan, 2003.
- Ortofoto flygbild 2004.

12.3 Databaser och web-adresser

- Jordbruksverkets Ängs- och betesmarksinventering 2002-2004, TUV A
- Kulturmiljöprogram för Skåne, länsstyrelsen.
- www.lansstyrelsen.se/skane/kartor_och_planeringsunderlag/Kulturmiljöprogram
- Rödlistade arter ArtDatabanken
- Riksantikvarieämbetes fornlämningsregister
- Skogens pärlor, skogsstyrelsen. Information om nyckelbiotoper 1994.
- VIC Natur – Naturvårdsverkets databas för områdesskydd

LÄNSSTYRELSEN
I SKÅNE LÄN

Tillhör Länsstyrelsens beslut till skötselplan för naturreservatet
Kronovall - Store Vång i Tomelilla kommun

Dnr: 511-5871-10
1270-213

Bilaga 1

Naturreservatet Kronovall - Store Vång,
Tomelilla kommun, Skåne län

Utdrag ur fastighetskartan

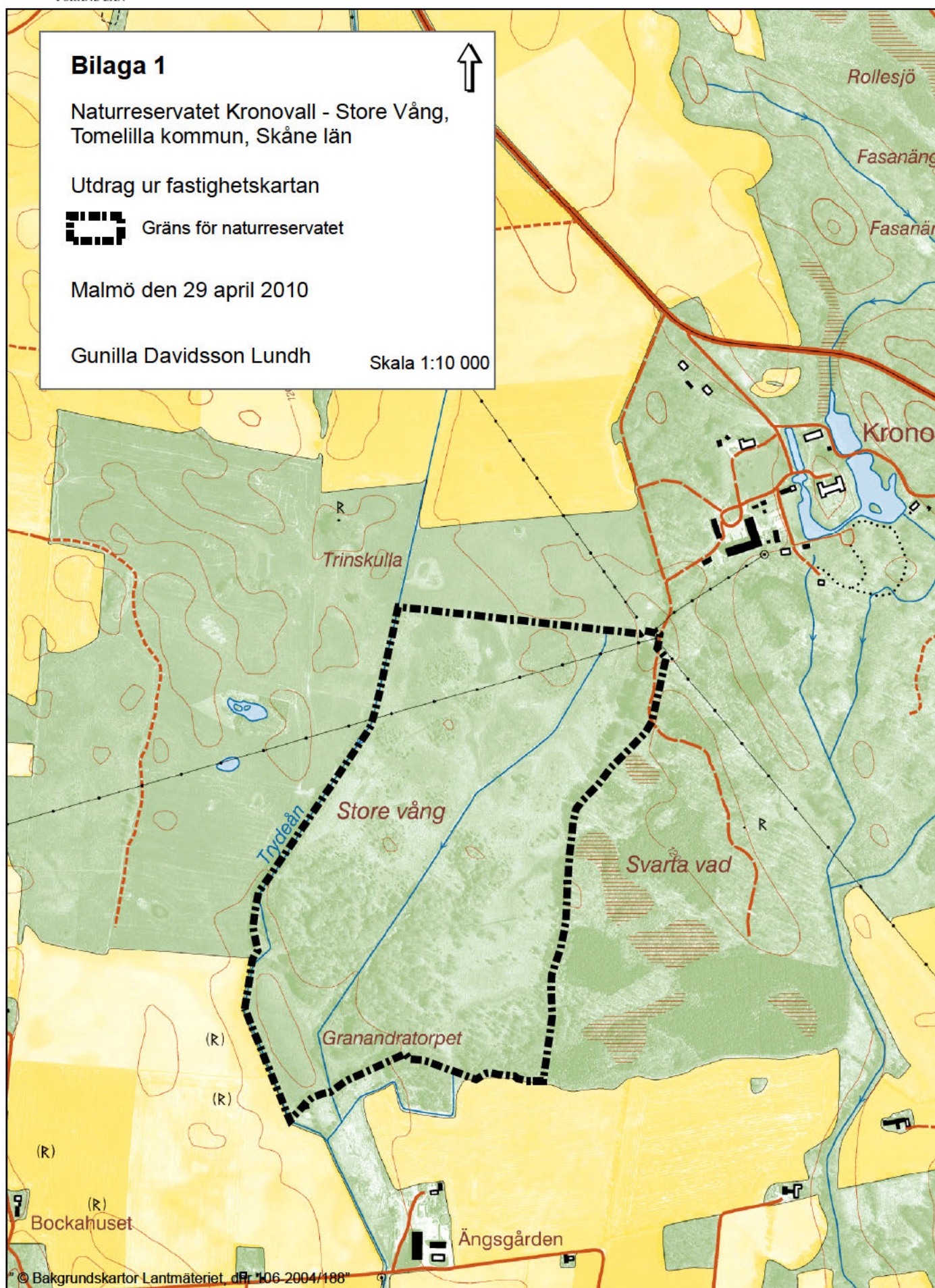

Gräns för naturreservatet

Malmö den 29 april 2010

Gunilla Davidsson Lundh

Skala 1:10 000

LÄNSSTYRELSEN
I SKÅNE LÄN

Tillhör Länsstyrelsens beslut till skötselplan för naturreservatet
Kronovall - Store Vång i Tomelilla kommun

Dnr: 511-5871-10
1270-213

Bilaga 2

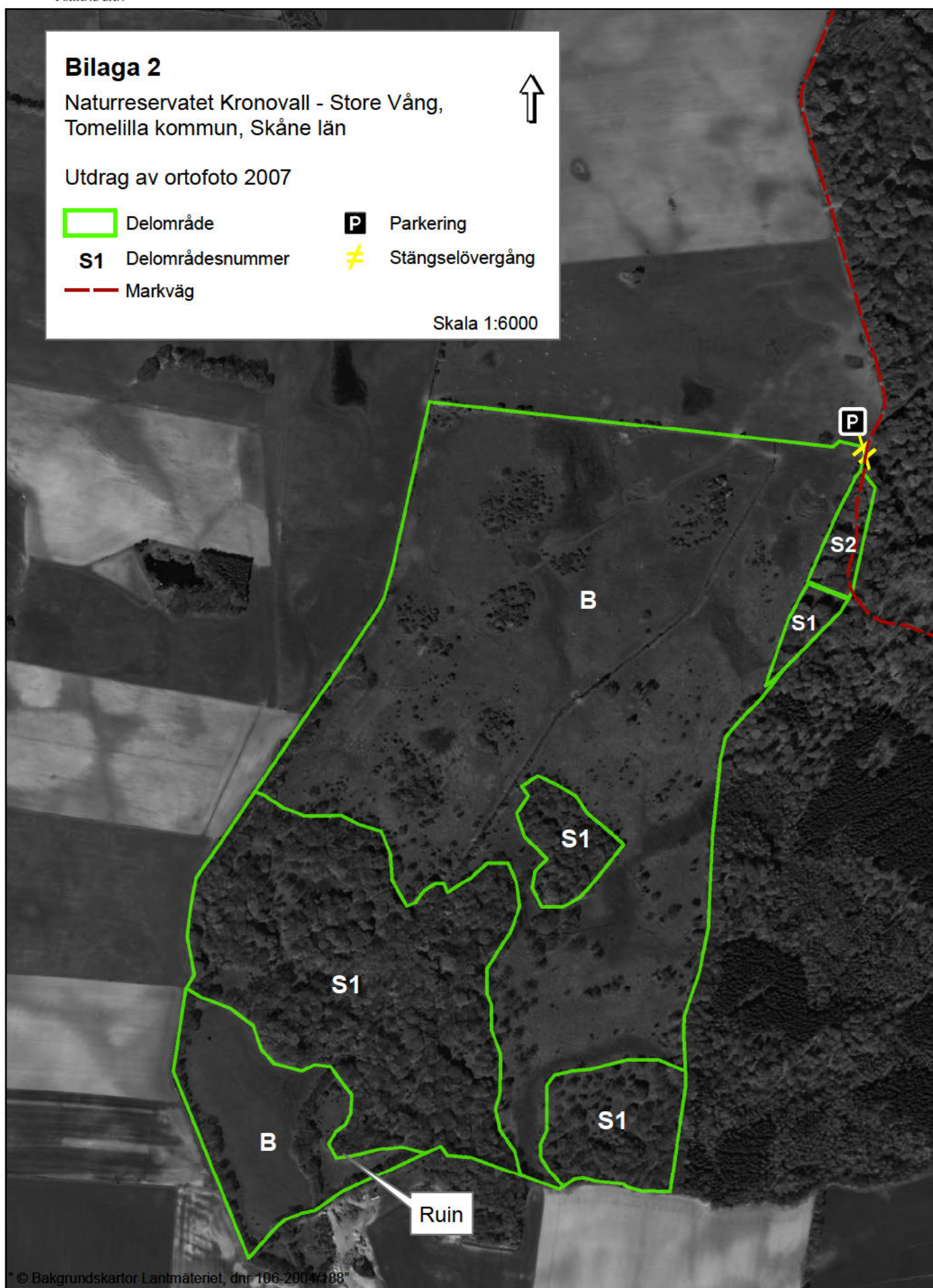
Naturreservatet Kronovall - Store Vång,
Tomelilla kommun, Skåne län

Utdrag av ortofoto 2007

Delområde	Parkering
S1 Delområdesnummer	Stängselövergång
Markväg	

Skala 1:6000

Bilaga 3, Natura 2000

Naturreservatet Kronovall - Store Vång,
Tomelilla kommun, Skåne län

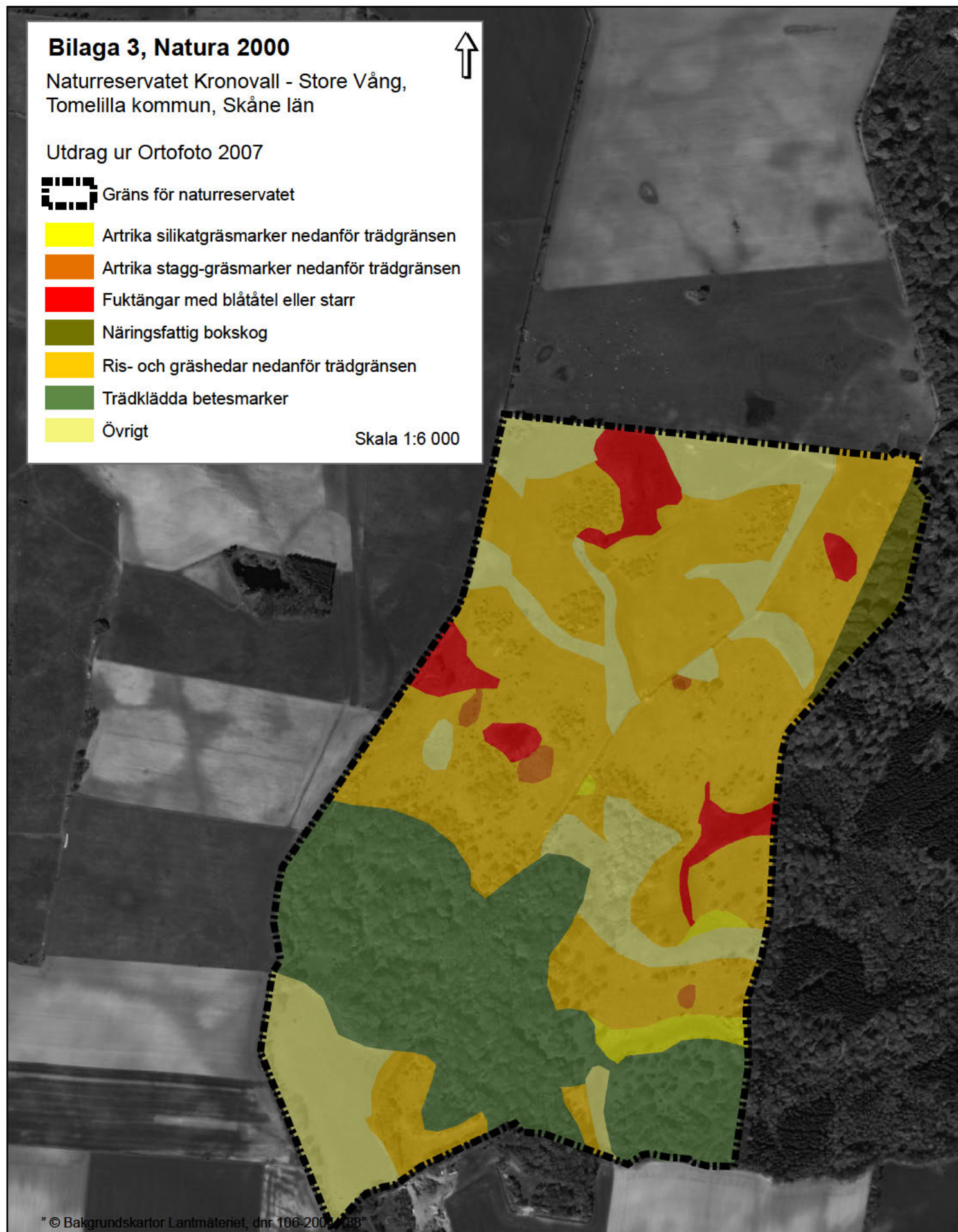
Utdrag ur Ortofoto 2007

Gräns för naturreservatet

- Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen
- Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen
- Fuktängar med blåtåtel eller starr
- Näringsfattig bokskog
- Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen
- Trädklädda betesmarker
- Övrigt

Skala 1:6 000

Naturreseptatet Kronovalls Store vång i Tomelilla kommun syftar till att långsiktigt bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden i en mosaikartad naturbetesmark med värdefulla ädellövskogsmiljöer. Området ingår i EU:s nätverk av ekologiskt värdefulla områden, Natura 2000.

Skötselplanen behandlar syftet med reservatet och innehåller en beskrivning av markhistoria och vilka bevarandevärden som ligger till grund för skyddet. Den innehåller även en beskrivning om planerad markanvändning, mål och skötselåtgärder för området samt information om friluftsliv, turism, jakt och tillsyn.

En del i Länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Naturreseptat och upprätta skötselplaner för dessa.